

Discurs de la presidenta del Govern de les Illes Balears, Francina Armengol, al Debat de Política General 2021

**PSIB
PSOE/❤️**

Gràcies, president,

Diputades, diputats,

Comparesc davant aquesta cambra en un moment transcendent. Després de mesos de dolor i de sacrificis ha arribat l'hora de relançar tots els nostres projectes i il·lusions. L'hora de deixar enrere la pandèmia i tornar a mirar el futur amb la confiança de saber que aquesta societat ha estat a l'altura d'un desafiament enorme, i avui sap que aviat vencerà el virus.

Tots i totes som perfectament conscients que és el moment més esperat per als ciutadans i ciutadanes, que desitgen sentir que el malson ha acabat i la plena normalitat torna a les nostres vides.

Encara no estam en condicions de dir això. El virus continua entre tots nosaltres, continua sent una amenaça, però l'avanç ràpid de la vacunació i l'eficàcia de la immunitat col·lectiva a l'hora de reduir l'impacte de la COVID-19 sí que ens permeten afirmar que el virus ja no tornarà a marcar mai més el ritme d'aquesta societat.

Avui sabem que la pandèmia aviat serà part del passat, com sabem des de fa setmanes que aquesta societat ja està en condicions perquè tots i totes recuperem les nostres vides, els nostres drets, les nostres llibertats i els nostres projectes.

Perquè l'atenció al que era urgent no ha impedit al Govern afrontar tot allò que era important i preparar les polítiques i els projectes que determinaran el futur d'aquestes illes.

Encetam, per tant, el moment més esperançador i desafiant de l'últim decenni, que assolim amb la força inigualable que ens dona la resposta col·lectiva d'aquests més de vint mesos de pandèmia.

Junts hem viscut el que mai no havíem imaginat i junts ho hem superat, com sempre vàrem tenir clar que faríem.

Pel camí hem plorat i hem patit plegats. I ho continuam fent. Perquè mai no oblidarem tots els qui vàrem perdre, els 934 ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes que ens ha arrabassat un virus fulminant, el més cruel que hem hagut d'afrontar, capaç de matar més de 4 milions i mig d'éssers humans en menys de dos anys.

Per això, vull començar la meva intervenció recordant-los, i demanant als diputats i diputades, si el president no hi té inconvenient, que es posin drets i que ens unim en silenci uns instants, per traslladar el nostre afecte a les famílies i als amics de tots els qui ens han deixat.

MIG MINUT DE SILENCI

Gràcies. Moltes gràcies.

I gràcies, sobretot, al conjunt de la ciutadania. La gent d'aquestes illes se solidaritza en el dolor i ofereix el seu afecte a les víctimes. Els ciutadans i ciutadanes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera han demostrat la seva implicació i empatia de la millor manera possible: amb l'exemplaritat dels fets, amb la tenacitat per assumir privacions encaminades a salvar vides i cuidar els uns dels altres.

La memòria dels pobles és la nostra ànima col·lectiva, i per això no hem d'oblidar mai la talla ètica del nostre poble.

Les dones i els homes d'aquestes illes, els que es jugaven els seus projectes i els que tremolaven pels seus llocs de feina, els que patien per la salut de la seva gent i els que fins i tot arriscaven la seva vida per mantenir el pols d'aquesta societat, han estat disposats en tot moment a deixar de banda les seves necessitats individuals per protegir la nostra gent gran, els més vulnerables, aquesta part de nosaltres que hem cuidat des del sacrifici i la renúncia.

Aquest poble, el nostre poble, va decidir en el moment més dur de les nostres vides ajornar-ho tot per triar el benestar comú i va demostrar una consciència compartida que ens descriu com a societat madura i solidària.

Això no ho podem oblidar mai.

Això quedarà per al futur, perquè aquesta resposta exemplar ja és part del llegat d'aquesta generació i és la clau de la superació de la pandèmia.

Perquè els qui hem hagut de gestionar aquesta crisi des de l'obligada improvisació de qui afronta un esdeveniment desconegut i de qui decideix sobre un virus que canvia de manera constant, de vegades hem encertat i en moltes altres ocasions ens hem equivocat, però qui no ha fallat en cap moment és la gran majoria d'aquesta societat.

A tots i a totes no només els vull agrair l'immens esforç. Vull també transmetre'ls, amb tota la humilitat, la meua disculpa personal per totes les ocasions en què no hem encertat la decisió correcta o no hem sabut explicar per què les mesures que valien el mes de maig del 2020 no eren efectives uns mesos després, quan el virus havia tornat a mutar, per fer-se més perillós.

Som conscient de l'angoixa que això suposa.

Som conscient que la gent ha patit molt, pensant que tots els esforços de les seves vides trontollaven o estaven en risc de no servir per a res.

Que aquesta crisi, com passa amb totes les crisis, ha copejat més durament els qui menys tenen, ha incrementat la desigualtat i s'ha tornat a acarnissar amb qui més pateix una precarietat laboral que sobretot té nom de dona.

Som conscient que la por d'aquest futur incert ha contribuït a generar ansietat, ha repercutit en més malalties mentals i ha castigat especialment els joves.

Com també som conscient del patiment de la gent gran, que s'ha vist obligada a allunyar-se dels éssers estimats per protegir-se.

Sé que encara avui hi ha 48.599 persones a l'atur, que encara hi ha sectors complets que no han pogut reprendre l'activitat i continuen fent sacrificis per la salut pública i que hi ha moltes empreses que mai més no tornaran a alçar la barrera.

Com som conscient també que tothom ha donat tot el que tenia per arribar a les millors respostes.

Uns, des del coneixement mèdic i científic. Molts, des de l'empatia de fer costat als qui més pateixen. Altres, des de la renúncia a tot el que no fos trobar solucions i aplicar-les, en dies i nits sense descans que ens marcaran per sempre.

Tots compromesos amb el futur d'aquest poble, que ens ha donat la millor lliçó de vida.

I amb això em vull quedar: en el pitjor moment, quan la foscor i la por varen fer dubtar i patir tothom, aquest poble, la nostra gent, va saber unir-se, va saber trobar forces, ànims i esperança per vèncer aquest virus.

Junts.

Fent valer la suma de tothom.

Mostrant com mai la fortalesa del diàleg social i les solucions consensuades.

Va dir Emily Dickinson que "ignoram la nostra veritable alçada fins que ens posam en peus".

I nosaltres a la major amenaça hem oposat la major resposta col·lectiva.

A la major necessitat hem respost amb el major desplegament de recursos públics i d'esforços individuals.

Al pitjor moment hem contraposat l'ètica i la solidaritat d'un poble exemplar.

Tot això ens permet dir avui que les restriccions aviat seran només passat, que la pandèmia va deixant el seu lloc a la recuperació, que serà ràpida i completa.

Serà, de fet, molt més ràpida i completa del que fins i tot els més optimistes varen pensar fa només cinc mesos, com demostra la tornada gradual a la normalitat que començam a viure. Tots els esforços fets per aturar la malaltia, tots els recursos desplegats per enfortir l'escut social, per protegir persones, llocs de feina i empreses, tota l'estratègia articulada durant 20 mesos per reprendre l'activitat, ens permet anunciar avui que aquesta crisi, a diferència de l'anterior, no durarà deu anys. Encara que alguns efectes socials es percebran durant anys, l'impacte econòmic i sobre l'ocupació d'aquesta crisi durarà dos anys.

Avui els puc anunciar que enguany serem la comunitat autònoma que més creixerà econòmicament, amb un augment de l'11,61 % del PIB. I l'any vinent ho tornarem a ser, amb un increment del 12,1 %, segons les previsions de la Conselleria de Model Econòmic. Això ens permetrà en dos anys recuperar i superar la caiguda històrica que es va produir l'any passat.

La reactivació ja ha començat. Ha estat evident aquest estiu, quan ningú no ha aconseguit crear més ocupació, ni generar més facturació, ni captar més clients que les Illes Balears.

I això no és casualitat: respon al fet que el compromís de tots i totes amb l'estratègia de salvar vides ha funcionat. Ens ha permès protegir la nostra gent i arribar millor que ningú al moment de la reactivació, apuntalats per uns serveis socials que han estat capitals per evitar que ningú no quedàs enrere.

Som perfectament conscients que hi va haver dubtes. Que en els mesos més durs de l'hivern de la pandèmia hi va haver moments en els quals una minoria ens va plantejar una falsa elecció: deien que calia triar entre salvar vides o salvar l'economia.

L'acció col·lectiva i el temps han demostrat que s'equivocaven. I que aquesta societat, les seves patronals i els seus sindicats, el conjunt de les institucions, el teixit social que ens vertebrava, els partits de govern i de l'oposició que varen voler sumar forces i solucions en fòrums com el Pacte de Reactivació, varen encertar tant en el diagnòstic com en l'estratègia: la cruïlla no hi era, no existia dilema. Al contrari, avui sabem que sense salut no era possible l'economia.

Primer, perquè la salut, la necessitat de protegir la nostra gent, els més vulnerables, era i és innegociable.

I segon perquè, en realitat, no hi havia cap altra manera de salvar l'economia que aquesta: tancant-nos els primers per obrir-nos després amb més rapidesa i eficàcia, reactivant el nostre motor principal, el turisme, gràcies a una situació sanitària exemplar.

Vàrem perdre les festes de Nadal i vàrem patir un hivern dur, però hem guanyat la primavera i l'estiu. Ara estam en condicions de guanyar una tardor que deixi encarrilat definitivament el retorn a la normalitat.

I hem guanyat, sobretot, milers de vides.

Perquè som el territori d'Espanya on el virus ha matat menys, on hem aconseguit que fos menys letal.

I això ha estat gràcies a la responsabilitat de tothom i gràcies a l'extraordinària resposta del nostre sistema sanitari.

Diputats i diputades, les vides salvades, els contagis greus evitats, no tenen preu. Però és que, a més, han tingut premi, amb una recuperació que va arrencar el maig i que ens ha duit fins a setembre com l'economia amb més creixement i com la destinació turística amb més clients de la Mediterrània.

Això vol dir ocupació i salaris.

Vol dir aire per a les nostres pimes de tots els sectors.

I vol dir esperança i retorn a la confiança per a tothom, després de mesos d'angoixa.

Les dades ho corroboren.

Lideram la recuperació d'afiliació entre autònoms, treballadors i empreses.

De fet, el mes d'agost hem arribat a crear el doble d'ocupació que la mitjana estatal, i hem triplicat l'avanç de Catalunya o Madrid. Encara no hem pogut recuperar el nombre d'empreses que teníem abans de la pandèmia, però ho farem l'any vinent. Ara, en aquesta primera fase de reactivació ràpida i intensa, tenim 1.400 empreses més que l'any passat, un dels majors increments de l'Estat. A més, tenim menys atur que la resta de territoris i, fins i tot, hem assolit aquest estiu la plena ocupació a Eivissa i Formentera.

D'això anava també l'estratègia de salvar vides, l'estratègia de protegir l'ocupació, de resguardar l'economia i ajudar les empreses i els autònoms fins que arribàs el moment de reactivar-nos.

Per això, mesos després que els derrotistes de sempre ens diguessin que no hi hauria temporada, la realitat posa la gestió de cadascú al lloc on es mereix.

Arribar amb salut a la primavera ens va permetre ser els primers a convèncer els mercats emissors, i les grans aerolínies i els operadors turístics que les illes serien una aposta segura. Resultat: hem recuperat el 85 % de la connectivitat aèria que hi havia l'any 2019, una xifra molt per sobre de la resta d'Europa.

Aquest esforç sanitari i la constant informació a mercats clau com Alemanya, França, els Països Baixos o el Regne Unit ens va permetre igualment posar-nos en verd per rebre viatgers quan la resta encara estaven vetats. Resultat: encapçalam les arribades a tot l'Estat, amb un 30 % del total dels viatgers internacionals, el doble que Catalunya i el triple que Andalusia o les Canàries.

També hem liderat la recuperació del turisme nacional, que ha assolit les xifres del 2019, i s'ha afavorit com mai el turisme entre illes.

Aquesta reactivació de la mobilitat es trasllada també a la despesa turística: acaparam tres de cada deu euros facturats en turisme a Espanya, gràcies al fet que, a més, som l'única comunitat que augmenta la facturació turística acumulada respecte a l'any passat.

No cal fer gaire memòria per recordar els derrotistes que ens parlaven del suposat èxit de la vacunació a Turquia o Grècia o ens deien en aquesta mateixa cambra, el mes de març, que no immunitzaríem la població fins a l'any 2028.

Novament, s'equivocaven, com s'equivoca sempre qui aposta contra la tenacitat i la capacitat de fer feina en equip d'aquesta societat.

Hem sentit dir als de sempre que a les Illes Balears no hi hauria ni salut ni economia i la realitat dels fets ha demostrat que som els que més salut hem tingut i els que més ens recuperam econòmicament. Perquè només hi ha economia si hi ha salut.

Ara estam en condicions de fer un pas més i utilitzar tot el que hem après per enfortir un model de societat i una economia que puguin afrontar amb garanties d'èxit desafiaments com el canvi climàtic, la superpoblació, la hipercompetitivitat global o la necessitat de repartir el creixement de manera molt més justa.

De tot això els parlaré durant aquesta compareixença en un moment tan decisiu, tan especial, un nou despertar per a les nostres il·lusions i projectes.

Perquè la realitat és que ni les il·lusions ni els plans han desaparegut en cap moment de les prioritats del Govern.

Va canviar el focus, però es va mantenir l'esforç silenciós de centenars de persones que, mentre combatíem el virus, treballaven per desenvolupar projectes que ens permetran superar els enormes desafiaments que ja existien i avançar-nos als que vindran.

Ara, les prioritats tornen a alterar-se, perquè acceleram pel camí del progrés que, abans de la pandèmia, havia impulsat aquestes illes a liderar la recuperació de la crisi anterior, a encapçalar les pujades de salaris en sectors clau, a marcar

l'avantguarda en l'acció contra el canvi climàtic i la protecció de l'entorn i en el reforç i la modernització d'uns serveis públics que, durant la pandèmia, han tornat a resultar vitals.

Avui podem dir a aquest virus que, en aquesta nova fase caracteritzada per la immunització, no tornarà a marcar-nos el pas. Ja no. Aquest temps s'ha acabat.

Perquè en aquesta cinquena onada la situació sanitària mostra clarament un canvi de paradigma: hem deixat enrere les restriccions i, des de la responsabilitat individual, avançam cap a la plena normalitat que assolirem amb la plena vacunació.

S'ha de reconèixer que la situació aquest estiu no ha estat fàcil: hem viscut brots de contagis i l'increment en el nombre de visitants ha obligat els nostres hospitals a haver de fer front a les necessitats de l'estiu sense abandonar les exigències de la COVID.

La vacunació ens ha permès garantir la suficiència del sistema sanitari sense aplicar restriccions tan dures com les d'onades anteriors.

Avui l'afectació de la malaltia va a la baixa, tant en contagis com en ingressos a planta i a l'UCI.

I la vacunació continua avançant. Ho fa per sobre dels auguris hivernals dels profetes del desastre, que varen arribar a qüestionar que fóssim capaços d'administrar 80.000 vacunes a la setmana, com jo mateixa vaig assegurar. La realitat és que n'hem arribat a administrar més de 108.000 en una setmana, i hem deixat clar tant la capacitat de la salut pública com, sobretot, la professionalitat i la dedicació dels milers de treballadors de la nostra xarxa sanitària, que mereixen la gratitud i l'aplaudiment unànime.

Un reconeixement que vull fer extensiu a la consellera Patrícia Gómez i al seu equip, que han coordinat una plantilla de professionals sanitaris excel·lents, als quals estarem eternament agraïts.

Ells i elles varen aturar les primeres onades, quan la seva feina marcava la frontera entre la vida i la mort.

Elles i ells varen afrontar amb fermesa cada repunt d'aquest virus sempre canviant, sempre capaç de guanyar capacitat de contagi i mort.

I ells i elles han fet possible que les vacunes hagin immunitzat per complet més del 78 % de la població diana. I que ho hagin fet aquest estiu, i no d'aquí a set anys, com van vaticinar els dels com pitjor, millor.

Gràcies a l'esforç dels sanitaris, dels policies, dels informadors COVID i de la resta de treballadors essencials, aquesta comunitat és a prop de posar fi a aquest malson.

I permetin-me que faci un esment especial a la nostra gent gran i als nostres joves. Als primers, perquè s'han protegit més que ningú i han renunciat a l'escalaf dels més propers. Als segons, perquè durant mesos es va qüestionar el seu compromís i es va oblidar que varen ser els darrers a tenir accés a la vacuna. I la seva resposta, quan han pogut immunitzar-se, ha estat clara, contundent, exemplar: aquesta comunitat va obrir abans que cap altra la vacunació als joves i la realitat és que avui lideram la seva vacunació. La seva resposta massiva ens permet iniciar el nou curs escolar amb més nins i adolescents vacunats que ningú.

Per això, els vull traslladar el nostre agraïment, però sobretot vull comprometre'm a lluitar pels seus drets, per respondre a la seva implicació amb oportunitats i premiar la seva exemplaritat amb garanties de realització i futur.

També vull aprofitar aquesta ocasió per recordar, una vegada més, que el procés de vacunació no ha culminat i que només completant-lo podrem erradicar el virus per sempre.

Perquè plena vacunació vol dir plena normalitat, i això és a les nostres mans, només a les nostres mans.

Durant mesos vàrem dir que volíem més vacunes. Avui, amb el 78 % de la població diana vacunada, tenim prou dosis per completar el procés, arribar al 100 % dels majors de 12 anys i, a la vegada, començar aquesta mateixa setmana la inoculació de la tercera dosi als col·lectius més vulnerables.

És a dir, avui qui no està vacunat és o bé perquè no ha trobat el moment o, senzillament, perquè no s'ha volgut vacunar.

A tots i a totes els que estan en aquesta situació els vull demanar el mateix: que es comprometin amb la resta de la ciutadania, que siguin part de la solució d'aquesta pandèmia.

Els deman que siguin solidaris. Responsables. Que es vacuin.

Perquè plena vacunació significarà plena recuperació.

Suposarà molt més que l'aplaudiment als sanitaris: suposarà el descans que els professionals necessiten després de 20 mesos de feina extenuant, constant.

Plena vacunació voldrà dir oportunitats d'ocupació per a tots, avançar cap la qualitat de vida, retrobar la proximitat de la nostra gent.

I ens permetrà, a més, continuar reduint llistes d'espera d'especialitats i operacions lligades a altres patologies, missió indispensable després de mesos d'acció centrada en la covid.

Per això, vull anunciar-los que ja hem activat un pla de xoc contra les llistes d'espera que ens permetrà accelerar la resposta a totes les patologies i que ens ha de dur a reduir la demora un 20 % anual durant dos anys.

Aquest pla de xoc suposarà més activitat extraordinària, la pròrroga i la renovació de contracte d'un miler de professionals, la mobilitat de facultatius entre hospitals per atendre cites d'especialista, la derivació de consultes i proves als hospitals amb concert singular i la derivació de pacients a la privada per a consultes i exploracions complementàries.

Tot això ens ha de permetre recuperar la situació anterior a la pandèmia.

El virus ha capgirat les vides de tothom i ara hem de fer tot el que calgui per recuperar el temps que la malaltia ens ha robat, i accelerar cap als objectius d'aquesta societat. Cal tornar a generar les condicions perquè els ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra puguin fer realitat els projectes que la pandèmia va aturar. I això és un repte immens, que aquest Govern afronta des de fa mesos amb tot el vigor que la societat d'aquestes illes mereix.

Ho farem donant continuïtat a una de les claus que expliquen que la unitat d'acció i la determinació apropen la derrota del virus: ho farem dialogant. Perquè el diàleg és la senya d'identitat d'aquest govern de pacte, que ha convertit la seva cohesió interna i la feina conjunta de Més per Mallorca, Unides Podem i PSIB, sumat al suport de Més per Menorca i Gent per Formentera, en la base d'una resposta sòlida i diferent a aquesta crisi. Si la crisi anterior va passar a la història per la presa de decisions unilaterals, que van beneficiar una minoria i van castigar la majoria, aquesta s'ha caracteritzat per tot el contrari: la presa de decisions des del diàleg i l'acord. Aquí, a Espanya i a Europa.

Gràcies a això la resposta ha estat radicalment diferent i radicalment més eficaç.

La constància i la implicació que exigeix haver fet en pandèmia 40 reunions de la mesa de diàleg social, amb patronals i sindicats, 40 més amb consells i ajuntaments, i moltes altres reunions sectorials de pobresa, dependència o esports, només per posar un exemple, ens ha permès aplicar amb fermesa les decisions dures que avui ens fan ser els que més vides hem salvat i els que més ràpid ens recuperem.

En aquest diàleg trobam la fortalesa de la unitat, indispensable per descartar els EROs i els acomiadaments que varen triturar els treballadors durant la crisi anterior, i canviar-los pels ERTOS, que han protegit llocs de feina i ens estan

permetent liderar la creació d'ocupació. I estic convençuda que aconseguirem tornar a prorrogar-los i reeditar unes prestacions extraordinàries dels fixos discontinus, que permetran a 80.000 persones i les seves famílies afrontar l'hivern amb millors condicions.

La unitat i el diàleg que fan possible tot això ens continuaran conduint a fer valer la veu de les Balears davant Espanya i a posar tots els recursos al servei dels nostres treballadors, autònoms i empreses. Per això, vull donar les gràcies a les patronals CAEB i PIME, als sindicats Comissions i UGT, als consells insulars de Formentera, Eivissa, Menorca i Mallorca, a l'Ajuntament de Palma i a la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears, als partits que donen suport al Govern, i a Ciutadans i El Pi, que han volgut sumar a través del Pacte de Reactivació, i han contribuït a fer sentir la veu de les Balears. I vull, una vegada més, oferir als que encara no han volgut ser part de la solució que ho facin, que sumin, que donin veu als seus votants i ajudin a aquesta societat a continuar recuperant-se més aviat que cap altra.

Perquè només així, fent feina plegats, hem aconseguit que les Illes Balears, amb els 855 milions arribats de l'Estat i amb els recursos propis activats per totes les administracions de les Illes, siguin avui la comunitat que més ajudes ha canalitzat cap als empresaris i autònoms, és a dir, cap a la preservació del nostre teixit productiu i de centenars de milers de llocs de feina.

Aquesta unitat i diàleg ens han permès millorar el mecanisme proposat per l'Estat i gràcies a això avui els puc anunciar que ja hem aprovat el pagament de 484 milions d'euros en ajudes a 9.638 empreses i autònoms i, la setmana vinent, amb la concessió de la darrera tanda d'ajudes directes, ens convertirem en la primera comunitat que resol tots els pagaments, amb la transferència dels 855 milions prevists.

Potser és difícil visualitzar què suposen 855 milions d'euros, una xifra tan grossa que sembla una abstracció, però el seu impacte s'entén a la perfecció quan s'observa la llista completa de beneficiaris.

És una llista de centenars de pàgines, plena de noms d'empreses i assignacions en euros, unes xifres i lletres que contenen la història de mesos de patiment, la història d'angoixa de milers de projectes, petits, mitjans i grans, de tots els sectors, des de la llibreria del nostre barri al forn més antic, des del cafè més conegut al comerciant més modest. Parlen d'hotels que donen feina a centenars de persones, d'un oci nocturn que encara està tancat i de petits negocis familiars que mantenen viu un somni de diverses generacions, que en els darrers mesos han vist com els comptes no quadraven i les nits sense dormir s'allargaven.

És una llista, però, que conta també una història d'esperança, de futur, de com aquesta societat pot derrotar qualsevol crisi quan uneix forces, quan parla amb una sola veu i defensa plegada la seva gent. I quan fa funcionar tots els seus mecanismes públics, que, com els doblers que ara arriben a totes aquestes empreses, també són de tots.

I per això insistesc, conscient que algú vol oblidar-ho: mai no havíem desplegat un pla de protecció i rescat d'aquestes dimensions, mai no havíem aconseguit tant de l'Estat com aquesta vegada. Units.

Per això teníem l'obligació de ser els primers a pagar, i ho som.

Això és donar respostes.

Això és fer feina plegats per convertir una història de patiment en una història de feina en equip, èxit comú i superació.

Aconseguir-ho ha exigint un esforç de gestió enorme, al qual han contribuït desenes de servidors públics. A ells els vull agrair, una vegada més, la seva dedicació i eficàcia.

N'hi haurà que diran que 855 milions són pocs, però la realitat és que són exactament 855 milions més dels que van arribar com a ajuda directa a les empreses durant la crisi anterior.

I si feim la suma de tots el recursos públics extraordinaris desplegats per afrontar la crisi, des dels fons extraordinaris de l'Estat de 770 milions, passant per les ajudes directes dels 855 milions, les prestacions dels autònoms, el finançament dels ERTOS, els mecanismes de protecció dels fixos discontinus, les eines extra aplicades per les administracions de les Illes per donar suport a les famílies, ens dona una xifra de més de 3.440 milions d'euros repartits en dos anys, que han estat vitals.

Un total de 3.440 milions d'ajudes directes, que sumats als quasi 5.000 milions de crèdits tous de l'ICO i de l'ISBA a empreses i autònoms han marcat la diferència entre enfonsar-nos com a societat i estar liderant la recuperació de la crisi econòmica derivada de la pandèmia, com és el cas.

Aquesta xifra mai vista augmentarà en els propers mesos amb els fons europeus.

Això també és una resposta diferent a la crisi per part de l'Estat i per part d'Europa a les Illes Balears.

I si aquesta vegada ha succeït és perquè hem parlat amb una sola veu, la de tots els que han volgut sumar.

Per això serveix el diàleg, per això és infinitament millor que la imposició unilateral del passat, per això el continuarem posant en pràctica.

En tots els àmbits. Perquè és molt el que hem de millorar. Molt el que hem après d'aquesta pandèmia. Molt el que hem de corregir perquè no ens torni a succeir.

Podem haver salvat més vides que ningú, però continuen sent massa les que hem perdut, i tenim clar que hem de continuar reforçant el nostre sistema sanitari, la nostra xarxa social i assistencial.

Podem aplaudir els sanitaris i dir que estam acabant la pandèmia amb 3.600 professionals més en el sistema de salut, però sabem que estan exhaustos i que aquesta sanitat pública que uns altres van retallar ha de continuar reforçant-se durant els pròxims anys.

Podem dir que hem protegit més llocs de feina que en qualsevol crisi anterior, però està clar que hem de continuar perfeccionant i ampliant mecanismes com els ERTOS, perquè hem vist que molts de treballadors temporals han patit el doble càstig de veure com la seva precarietat prèvia els exclouia de la protecció dels mateixos ERTOS.

Aquesta injustícia laboral ha d'acabar. Com també ha d'acabar la inacceptable persistència de la discriminació de les dones dels millors llocs de feina i els millors salaris, o com també hem d'abandonar per sempre l'exclusió de facto del món laboral de milers de persones trans, a les quals encara avui s'arracona de manera intolerable per ser com són.

Podem afirmar que en aquesta crisi, per primera vegada, s'han creat ajudes específiques als autònoms, però la realitat és que fa temps que haurien d'existir.

Podem recordar el paper decisiu de mecanismes pioners com la renda social garantida, ampliada durant aquesta crisi per enfortir l'escut social i arribar a un total de 21.000 persones. Però hem de seguir ampliant drets i serveis, treballant en espais com el de la Mesa de la Pobresa fins que absolutament ningú no quedi enrere.

Podem enumerar totes les eines extraordinàries que han donat suport a la nostra pagesia i els nostres pescadors, a les empreses de cada sector que s'ha vist perjudicat durant aquests 20 mesos, però encara haurem de fer molt més per aconseguir estabilitat i una reactivació autèntica per a sectors que afronten un món cada vegada més exigent i competitiu.

Podem parlar de les ajudes que hem fet arribar al món de la cultura, però sabem que ha estat un dels sectors que més ha patit. Hem de fer, entre totes les

institucions, que l'any 2022 sigui l'any de la cultura, el moment de donar als nostres creadors el suport, la divulgació i els recursos que la seva tasca essencial mereixen. Com també ha de ser un any clau per normalitzar les activitats i els esdeveniments del món de l'esport, al qual vull agrair la seva participació i compromís constants en moments tan complicats.

Fins i tot, podem destacar els plans de compra pública que han possibilitat a la vegada que el nostre camp i les persones més vulnerables tirassin endavant, fent de la proximitat una eina de sostenibilitat i de salut i impulsant també la venda directa des de les explotacions agrícoles, però hem de continuar apostant pel producte local i per un model més sostenible de consum.

També hem de fer costat al nostre comerç, que hem estimulat amb els bons per fomentar la compra local i que necessita, més que mai, eines per competir en aquest món dominat per multinacionals de la venda digital.

No hem d'oblidar que han estat moltes les empreses i els empresaris que no han pogut recuperar-se del cop, com hem de tenir present que aquestes ajudes conjunturals, per quantioses que hagin estat, no substitueixen la necessitat de comptar amb un règim especial que ha de mitigar el dèficit de competitivitat de les nostres empreses.

Per això, seguirem reclamant la part fiscal del règim especial que no s'ha aprovat i seguirem empenyent, des del diàleg, perquè es desenvolupi completament l'acord aprovat. Malgrat la pandèmia, que ens ha ocupat la major part dels esforços i ha impulsat l'Estat a canalitzar més de 3.000 milions cap a les nostres illes, hem seguit fent feina per aconseguir allò que la nostra societat mereix. I molt aviat en veurem els resultats. Perquè els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, les empreses d'aquesta terra, han de ser tractats en igualtat de condicions amb les de la resta de l'Estat. Aquest és el nostre objectiu i aquesta és la nostra prioritat.

I, per descomptat, hem de redoblar els esforços per convèncer a tothom, en tots els partits i organitzacions patronals i sindicals i a tots els nivells, que cal un nou sistema de finançament, més just amb la generositat d'aquestes illes, les que històricament més aporten.

Amics i amigues, diputades i diputats, ens queda molt per fer. Molt.

Encara hem d'erradicar el virus i dur la recuperació a tothom. Però també hem d'avançar en drets. En igualtat. En llibertats. Hem d'aferrar-nos a l'esperit solidari que ens ha unit durant aquesta pandèmia i combatre altres virus terribles, com el de la discriminació, el de l'explotació, el del racisme, el de la xenofòbia, el de l'LGTBI-fòbia o el de la violència masclista.

I estic convençuda que també ho aconseguirem. Units en el diagnòstic i en l'acció. Parlant de tot i amb tots per superar els nombrosos reptes estructurals que afrontam ara, que són molts i més decisius que mai.

Perquè de la resposta que donem a cadascun d'aquests reptes dependrà el model de societat que tindrem.

Permetin-me que em refereixi a tots ells i els expliqui com els afrontarem.

L'enumeració és clara. Parlam de cinc grans fronts d'acció, íntimament relacionats.

Em referesc, primer, a la millora dels serveis públics.

Segon, a la necessitat de donar resposta des del finançament i la dotació pública al desafiament de la població creixent i el repte demogràfic.

En tercer lloc, em referesc a l'adaptació al canvi climàtic amb polítiques de transició ecològica.

Quart, a l'obligació inajornable de diversificar i modernitzar més ràpidament la nostra economia, per fer-la més competitiva i capaç de generar ocupació de més qualitat i major qualificació.

I en cinquè lloc, i com a punt d'arribada de tot, em referiré a la importància que el conjunt d'accions i reformes que impulsam ens permetin reduir dràsticament la desigualtat i es converteixin en una millora del benestar, en habitatges, salaris, conciliació i drets, en qualitat de vida i cohesió social i econòmica, en pau, integració i convivència en la diversitat.

Per tot això, aquest Govern, aquesta societat, té un pla, un pla que ja està en marxa i que estam en condicions d'accelerar, ara que sortim d'aquesta pandèmia per recuperar tots els nostres somnis col·lectius i fer-los realitat.

El primer d'aquests reptes, els deia, és definir amb claredat el futur dels serveis públics. Hi ha qui els posa en dubte fins i tot avui, malgrat que ens han salvat d'un desastre inimaginable durant aquesta pandèmia.

No és el cas d'aquest Govern, que oferirà una resposta clara i coherent amb el que hem fet durant els últims 6 anys, temps en què el pressupost social, és a dir, el que hem dedicat a salut, educació, serveis socials, ocupació i habitatge, ha crescut més que en cap territori i més que mai.

Parlam d'un 44,7 % d'increment, 1.032 milions d'euros més que l'any 2015, per aconseguir els 3.340 milions d'aquest 2021, quan s'ha fet el major esforç, just en el moment de més necessitat.

Si miram enrere, trobam la importància d'haver dedicat els últims sis anys a recuperar els serveis públics dels atacs ideològics del passat.

S'imaginen com hauríem gestionat una pandèmia sense els milers de sanitaris rescatats de les retallades de l'anterior crisi?

O sense els 3.639 que tenim avui més que abans de la COVID? Hauria estat impossible.

Com hauria estat impossible aconseguir una fita que pocs països han assolit: recuperar les classes presencials per als nostres nins i nines durant la pandèmia, fet que només ha estat possible gràcies a l'esforç pressupostari previ, als reforços contractats i, sobretot, a la labor increïble dels professors i professores del nostre sistema públic i dels mateixos alumnes i famílies.

Perquè l'esforç públic s'ha multiplicat durant tota la pandèmia on més necessari era, intentant fer costat en tot moment a qui més patia.

Sempre he pensat que una societat de drets, que persegueix el benestar per a tothom, com la nostra, troba la seva talla en els seus serveis socials. I avui, gràcies a la tasca immensa i infatigable de la Conselleria d'Afers Socials i de la mateixa consellera Fina Santiago, estic convençuda com mai que aquesta societat podrà superar tot el que es proposi.

Perquè aquesta societat, la primera que va apostar, fa ja cinc anys, per una renda que protegeix a tothom quan pateix el seu pitjor moment, ha pogut superar aquesta pandèmia cohesionada gràcies precisament a eines com la renda social, que ha distribuït des de la seva creació més de 89 milions d'euros. Doblers que han marcat la diferència per a milers de famílies, sobretot durant aquesta pandèmia.

Els serveis públics essencials han demostrat, una vegada més, la seva vàlua i la seva capacitat d'adaptació, desmuntant els discursos fal·laços i populistes d'aquells que prometen abaixar impostos per després apujar-los, d'aquells que mai no expliquen a què renunciaran per compensar la caiguda d'ingressos.

Nosaltres ho tenim molt clar i ho demostram amb fets. No renunciarem ni a professors ni a sanitaris. No renunciarem a aquests serveis socials que s'han multiplicat en aquesta crisi per fer arribar ajudes, prestacions i suport a cada racó. No renunciarem als servidors públics que han tramitat en temps rècord els ERTO, les ajudes, les beques...

Nosaltres no hi renunciarem mai. I estic convençuda que el conjunt d'aquesta societat, tampoc.

Nosaltres no responem a les crisis amb copagaments sinó amb vacunes per a tothom.

No caurem en aquesta fal·làcia de la sobredotació del sistema públic i continuarem reforçant els serveis públics, consolidant plantilles i convocant oposicions. Invertint en modernització tecnològica, en formació i especialització dels servidors públics, i en estabilitat i plans de creixement i carrera per als mateixos professionals.

D'això depèn la nostra sanitat, la formació dels nostres fills, d'això depèn la igualtat d'oportunitats i, fins i tot, la nostra competitivitat com a societat, que exigeix uns serveis públics més àgils i moderns.

Aquest trànsit cap a la modernitat de la cosa pública queda patent en una fita històrica, un pilar del nostre projecte social, que no hem deixat de perseguir malgrat la pandèmia: em referesc al fet que aquesta terra s'està dotant de la seva primera llei d'educació, que neix d'un ampli consens, que s'ha de concretar en aquesta cambra.

Diputades i diputats, la nostra comunitat educativa, el conjunt de la societat, ha aportat solucions per posar fi a una anomalia inacceptable: que les Illes Balears encara no tinguin un consens tan fonamental com l'educatiu. Ara el tenim.

A partir del document d'Illes per un Pacte, més de 40 entitats socials han sumat, fent feina de valent amb el conseller March i tot el seu equip.

Els sindicats i agents socials han sumat.

Els professionals i les famílies han sumat.

Les institucions han sumat.

Ha arribat l'hora que aquest Parlament i tots el grups que de veritat defensin un futur millor per als nostres fills sumin.

És l'hora de garantir per sempre l'estabilitat del sistema educatiu, que ha evolucionat, des del 2015, d'una assignació pressupostària de 800 milions a més de mil, i que disposarà de molt més gràcies a una llei que imposa un 5 % del PIB per a inversió educativa. Una llei que també impulsa la modernització tecnològica i la innovació educativa, que reforma l'FP per apropar-la a la realitat dels nostres sectors productius, que redueix la interinitat del professorat i que millora les ràtios d'alumnes. Una llei que plasma el consens lingüístic present des de fa 35 anys. I que afegeix un nou pilar al nostre estat del benestar, fent realitat un compromís d'aquest pacte de govern, amb la creació d'una nova etapa educativa, la de 0 a 3 anys.

El nostre compromís amb els serveis públics se substancia també en inversió en infraestructures públiques clau. Noves i essencials. Ho hem demostrat des del 2015 i ho tornarem a demostrar ara, multiplicant la inversió fins al 2024. Els vull anunciar que a aquest objectiu dedicarem 299,5 milions d'euros, doblers que arriben d'un dels dos mecanismes europeus activats durant aquesta pandèmia, el programa REACT, una de les dues potes del programa de reformes Next Generation.

Amb aquests recursos, i els que ja teníem prevists, dimensionam els plans d'infraestructures, i invertirem en 33 projectes educatius fins a l'any 2023, per valor de 54 milions d'euros, que elevaran la inversió des del 2015 a més de 150 milions. Això vol dir noves escoles i noves reformes a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

També superarem la mitjana estatal d'oferta de 0 a 3 anys gràcies a la creació de 1.749 places noves, amb la construcció de 28 centres i l'ampliació de 10 més. L'aposta d'aquest Govern es completarà amb la reconversió de 669 places privades de guarderia perquè siguin d'escoleta.

El desenvolupament de la xarxa sanitària també avançarà, amb la construcció immediata de nou centres sanitaris, mentre completam la tramitació de cinc més.

Presentarem enguany el projecte de l'Hospital de Felanitx i començarem les obres interiors del de Verge del Toro i la transformació de l'Hospital Psiquiàtric de Palma en el Parc Sanitari Bons Aires.

L'any que ve accelerarem la reforma integral de l'Hospital de Manacor, un projecte de 76,2 milions d'inversió que enfortirà la xarxa al llevant mallorquí. I finalitzarem les obres de l'Hospital d'Inca, alhora que farem importants millores a Son Llätzer, a Can Misses i a l'Hospital de Formentera.

Al mateix temps, modernitzarem el transport sanitari urgent a les quatre illes i incorporarem recursos materials i tecnològics a la nostra xarxa sanitària.

Igualment, inclourem inversions fonamentals en infraestructures socials. I crearem 430 noves places residencials i de centre de dia per valor de 64 milions d'euros.

En conjunt, parlem d'un compromís ferm i transparent amb la millora de la xarxa pública, que completarà el cicle inversor més ambiciós que han viscut l'educació, la sanitat i els serveis socials d'aquestes illes.

En segon lloc, i íntimament lligat a l'anterior, aquestes illes, vives i atractives, generadores d'ocupació i oportunitats, continuen omplint-se de població, tant

resident com flotant, ja sigui per l'arribada de turistes o per la incorporació de treballadors de temporada.

I en paral·lel afronten un gradual envelliment demogràfic, que ens arriba més tard, però que ens exigeix actuar.

Aquesta combinació ens planteja un repte demogràfic de primer ordre, com hem traslladat en reiterades ocasions en els últims anys al Govern d'Espanya, que ha de tenir en compte no només les regions que es buiden, sinó també les que s'omplen.

Perquè això no només dificulta la cohesió social sinó que pot arribar a generar situacions de saturació i repercuteix sobre la qualitat de vida dels ciutadans, afectant l'accés a l'habitatge o condicionant el dia a dia en qüestions com la mobilitat, com els preus de consum, o com, fins i tot, la possibilitat de gaudir amb normalitat dels espais públics.

I, per descomptat, a ningú no se li escapa que tot això té efectes sobre els serveis públics, sobre la seva dotació i sobre el seu finançament. Condiciona la dimensió i el funcionament d'una sanitat i d'uns serveis socials que es veuen pressionats, alhora, pel creixement de la població i per un envelliment que augmenta les patologies agudes i cròniques i les necessitats assistencials.

I influeix en el nostre sistema educatiu, que continuarà necessitant incorporar professors i recursos per atendre cada vegada més nins i nines i amb més necessitats d'integració, en una comunitat que fa anys que és la que més creix en població en edat escolar.

Tot això configura un repte immens, que se sintetitza en una realitat molt crua: des de l'inici d'aquest segle, les Illes han crescut un 38,5 % en població resident, el doble que el conjunt d'Espanya. Al mateix temps, i encara que abans de la pandèmia havíem aconseguit revertir la tendència i millorar la renda per càpita a les Illes després de quasi vint anys de caiguda, ara hem de fer front a la pujada de la desigualtat que ha provocat la crisi sanitària.

Per tant, hem de reaccionar, hem d'enfortir la xarxa pública i posar-la al front de la lluita per la desigualtat. I hem d'abordar el repte demogràfic des de tots els fronts. Protegint el medi ambient i els recursos naturals escassos. Actuant sobre el model econòmic per fer-lo més sostenible i diversificar-lo. Reforçant mecanismes de protecció i treballant sobre el territori mateix.

El Govern ja fa temps que fa feina en totes aquestes qüestions, enfortint els serveis públics, com deia abans, i amb actuacions transformadores en àrees clau. Així hem impulsat una estratègia d'atenció a la cronicitat pionera a tot Espanya i

fomentam un profund canvi energètic i de reformes del sistema econòmic i social, com després comentaré.

Però no podem fer front al repte demogràfic i al seu impacte sobre els nostres serveis públics sense un nou sistema de finançament.

Avui, que Espanya mira cap als territoris que es buiden, a les Illes hem d'alçar la veu tots junts, per recordar els problemes immensos dels que creixem en població i veim amenaçada la nostra sostenibilitat social, ambiental i econòmica.

Està en joc el nostre futur i esper que tothom estigui a l'altura. Hem d'armar un gran pacte per aconseguir el finançament i els recursos que determinaran la qualitat de vida de la nostra gent i la supervivència de la nostra societat i el nostre patrimoni natural.

Els convidem a tots a sumar, a cercar els espais de diàleg per fixar una postura que pens que ha de ser de tota la societat de les Illes.

I no només hem de reivindicar junts. Hi ha reformes i accions que són a les nostres mans. Cert és que hem enfortit els serveis públics com mai i hem augmentat la protecció del territori en els últims sis anys, però no basta. La recuperació farà que l'any que ve assolim xifres de mobilitat similars a les d'abans de la pandèmia. Per això, hem de ser capaços de garantir que aquesta normalització sigui compatible en tot moment amb la sostenibilitat social i ambiental que defensen els agents econòmics i socials, les institucions de les illes i la immensa majoria dels ciutadans i ciutadanes de la nostra comunitat.

Perquè en el repte demogràfic, en la dotació i el finançament públic que exigeix, en l'adaptació al canvi climàtic i en la capacitat per diversificar i modernitzar la nostra economia i fer-la més justa ens jugam el futur de tothom.

I que hi hagi futur depèn directament d'un tercer repte, una amenaça molt més gran que la pandèmia. El nostre planeta es va apagant, a poc a poc, cada dia. En els últims mesos hem patit temperatures mai vistes en tots els punts del globus. Hem vist temporals que arriben amb violència, sequeres, incendis devastadors, episodis costaners cada cop més destructius. La contaminació avança per terra, mar i aire, i perdem biodiversitat a una velocitat mai vista.

L'emergència climàtica que vàrem declarar a les Balears, el canvi climàtic, ja és aquí i la nostra responsabilitat, la nostra obligació i, en realitat, la nostra única opció és alentir-lo i, alhora, adaptar-nos a les conseqüències que ja sabem inevitables.

A les Illes ho tenim clar des de fa temps. Aquí vàrem ser pioners a l'hora d'actuar, amb una llei de canvi climàtic, que després ha seguit Espanya, per substituir els combustibles fòssils i accelerar cap a les energies renovables.

També hem impulsat mesures concretes, com el tancament de dos grups d'Es Murterar, per passar de produir un 50 % de l'electricitat amb carbó a només emprar-lo per al 5 %.

D'aquesta manera, hem reduït les emissions en la producció energètica en un 27 %, abans que reforcem la xarxa i l'arribada d'energies netes amb un segon cable a la península que suposarà 1.186 milions d'euros d'inversió.

També hem fet passes importants amb normatives per protegir la posidònia i el litoral, amb accions de neteja marina, o amb una llei com la de residus, per combatre els plàstics d'un sol ús.

Però ens cal molt més.

I n'hi haurà més. Perquè la ciutadania vol unes illes més verdes i sostenibles. Així s'explica, per exemple, que les sol·licituds d'instal·lacions renovables d'autoconsum s'hagin multiplicat per 10 des del 2018, mentre augmentàvem un 60 % el pressupost per a aquest objectiu, que continuarà pujant. Ens preparam, a més, per incorporar en aquests programes i altres línies d'actuació els recursos que arribaran a través dels fons Next Generation, que, entre altres partides, aportaran 230 milions d'euros a través del Fons Illes, per a actuacions de sostenibilitat a les Illes Balears.

També els anunciï que desplegarem nous programes d'impuls dels parcs fotovoltaics, que ens permetran passar dels actuals 100 megawatts instal·lats a més de 600 l'any 2023, apostant sobretot per parcs petits, integrats al territori i amb participació social.

Tot amb un objectiu a curt termini ambiciós: passar del 2,5 % d'energia renovable amb el que començàvem fa sis anys a un 25 % el 2023, com s'ha proposat de forma valenta i compromesa el vicepresident Yllanes.

Perquè en aquestes illes sabem obrir camí. Com estam fent amb la font d'energia ara de moda a tot arreu, a la qual nosaltres vàrem arribar abans.

Va ser durant la passada legislatura, quan la crisi de la planta de ciment de Lloseta ens va donar l'oportunitat d'aliar-nos amb el sector privat per impulsar la major central d'hidrogen verd d'Europa.

Malgrat l'escepticisme inicial d'alguns sectors, la realitat és que el projecte va rebre el suport financer i estratègic d'Europa i del Govern mateix, la qual cosa va enfortir l'aposta d'inversors privats compromesos.

Aquest mateix any, la planta estarà llesta per començar a produir hidrogen. Parlam d'una actuació que ens torna a posar a l'avantguarda, perquè ens convertirem en la primera comunitat d'Espanya a generar hidrogen verd.

Avançam així per un camí que només té una meta acceptable: abastir-nos amb un 100 % d'energies renovables, un objectiu determinant per garantir la preservació del nostre entorn i per contribuir des de les Illes a frenar la gran amenaça que és el canvi climàtic.

La transició cap a les energies netes i la reducció d'emissions exigeix, a més, que fem confluïr totes les polítiques. No té cap sentit produir només amb fonts renovables i mantenir les emissions del trànsit de vehicles. Per això, intensificarem la incorporació de vehicles no contaminants, amb més ajuts i duplicant abans de final de legislatura els 500 punts de recàrrega elèctrica.

Es tracta de generar alternatives a la mobilitat contaminant.

Per això, hem renovat la flota d'autobusos interurbans de Mallorca amb el nou sistema de transport per carretera que hem posat en marxa. Per això, també, des d'aquest divendres el transport públic serà gratuït fins als 16 anys, i, per això, enguany completarem la integració tarifària a Mallorca i després la durem a les quatre illes.

Quatre illes que hem de cohesionar amb més connectivitat, enfortint els vols interinsulars i amb la península. I, per això, amb acord constant amb el Consell de Menorca, feim feina per establir una prova pilot d'obligació de servei públic entre Menorca i Barcelona, que permeti garantir la connectivitat tot l'any a preus assequibles i controlats.

Però la passa més gran en matèria de mobilitat sostenible encara ha d'arribar. Els vull anunciar dues coses. Primer, que al 2023 iniciarem les obres del tramvia que ha de connectar Son Espases amb el centre de Palma, l'aeroport i tota la badia de Palma. I en segon lloc, els anunciï que el Govern de l'Estat s'ha compromès a finançar amb fons europeus la primera fase d'aquest projecte històric, una fase que té un cost de 250 milions d'euros i que enllaçarà la plaça d'Espanya de Palma amb l'aeroport l'any 2026.

Estem davant un punt d'inflexió en la mobilitat, una infraestructura que amb la seva primera fase donarà resposta a una demanda de fins a 15 milions de viatgers anuals, desplaçaments que sortiran de les carreteres i deixaran de contaminar.

Aquesta aposta creix, a més, amb l'adquisició de cinc nous trens elèctrics, que costaran 54,6 milions i ens permetran més freqüències i capacitat en els viatges entre Palma i sa Pobla i Manacor.

Són actuacions clau, sense dubte, però ens cal fer més per garantir un transport col·lectiu de qualitat. Per això, impulsarem una llei de mobilitat sostenible que ha de donar eines als ajuntament i consells per regular els accessos als centres urbans i espais sensibles i per agilitzar la implantació de noves estacions, parades, carrils bus i rutes de bicicletes, incentivant la mobilitat neta, més barata i sense emissions.

Una mobilitat més sostenible que hem de traslladar també al transport marítim entre illes. El Consell de Formentera ens demana que es redueixi la pressió en un espai molt fràgil ambientalment i que assegurem més connectivitat a determinades hores. I això farem.

Perquè la clau és l'equilibri: garantir la millora de la qualitat de vida dels ciutadans sense que vagi en detriment de la preservació del nostre territori. Això persegueixen mesures liderades per la Conselleria de Medi Ambient, perquè la reactivació no es produeixi a costa del nostre patrimoni natural.

Exigeix millorar la protecció a espais com, per exemple, el Parc Nacional Marítime-terrestre de Cabrera, el més gran de la Mediterrània, que ara rebrà 19 milions en inversions per protegir la nostra biodiversitat.

Aprofundirem en aquesta estratègia de la mà de la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació, ampliant les reserves Marines del Toro i les Malgrats i avançant cap a la creació de la Reserva Marina de la Serra de Tramuntana.

Parlam d'actuacions que ens converteixen en unes illes capdavanteres en protecció del nostre entorn, però també estam intensificant les accions sobre el nostre model econòmic i productiu, que ha d'adaptar-se al canvi climàtic.

És el que ja fa el nostre sector primari, que aposta pel consum de proximitat i per la millora de la producció. Una aposta que ens durà a aprovar un Pla de Regadius Socials i Sostenibles per aprofitar les aigües regenerades a totes les illes.

Amb el suport de fons europeus, volem triplicar la producció de les zones de reg a les quatre illes i, a la vegada, llevar pressió als aqüífers. Es tracta, en definitiva, d'afavorir la circularitat, per avançar cap a la sobirania alimentària.

Perquè l'aprofitament responsable de l'aigua és un dels elements cabdals de la lluita contra el canvi climàtic i, també, de la millora del nostre model per fer front al repte demogràfic que suposa la nostra població sempre creixent.

Això ens ha mogut a multiplicar els esforços per aconseguir inversions en abastiment i en depuració, assolint una de les fites més lluitades per aquestes illes: la garantia de finançament a càrrec de l'Estat de la nova depuradora de

Palma, que suposarà 120 milions d'euros d'inversió. A més, hem construït i remodelat 6 depuradores, hem fet millores a 24 més i en els pròxims mesos abordarem actuacions en les estacions de Cales de Manacor, Formentera, Inca, sa Pobla, es Mercadal i Andratx, i importants intervencions a la xarxa d'abastiment d'aigua.

Aquesta estratègia forma part d'una acció molt més gran: el Pacte de l'Aigua que, juntament amb consells insulars i ajuntaments, i aprofitant també fons de Next Generation, ens permetrà abordar fins a l'any 2030 inversions que poden mobilitzar 826 milions d'euros.

Perquè hem de fer de l'avanç cap a la sostenibilitat mediambiental un motor de diversificació productiva i de generació d'ocupació. Però ens cal fer més. Per això, els deia que l'altre gran repte, el quart, és la modernització i diversificació del nostre model econòmic.

Massa vegades s'ha parlat d'aquest doble repte de forma quasi retòrica. I, tot i això, aquesta comunitat ha avançat, incorporant tecnologia, fomentant el coneixement i la seva transferència, modernitzant sectors tradicionals i incorporant-ne d'altres.

Ara aquest procés s'ha d'accelerar. I molt. Com ens ha deixat clar la mateixa pandèmia. En els pròxims mesos es consolidarà la tendència iniciada aquest estiu, i les nostres illes continuaran liderant la creació d'ocupació i el creixement econòmic, en un fenomen que sobretot impulsa el turisme, però que ja té altres motors lligats al comerç, a la producció alimentària, a aquestes exportacions que creixen en els últims mesos.

Però no ens hem d'enganyar: no podem continuar depenent d'un sol sector. Cal fer el possible i l'impossible per incorporar al turisme nous motors. I, a més, cal aprofundir en la millora del model turístic mateix, per fer-lo més competitiu, més sostenible, més lligat a la qualitat i menys dependent de la quantitat, com defensa aquest sector.

I estam davant una oportunitat única per fer tot això, la que ens donen els fons europeus Next Generation, un programa de vocació transformadora que exigeix projectes rigorosos, amb un calendari clar d'execució, amb una documentació prèvia molt explícita de l'impacte en el model econòmic, la societat i l'ocupació, i amb una corresponsabilitat en el finançament de cada projecte.

És a dir, només val allò que sigui realment transformador, i els recursos públics només es lliuren conforme es compleix cada objectiu d'execució.

Per això, ha estat clau afrontar els fons europeus d'una forma ambiciosa. Estam parlant del repartiment de 140.000 milions d'euros que arribaran a l'Estat fins al

2026, dels quals 72.000 no han de ser retornats. És el major pla de modernització que ha aprovat la Unió Europea, i a les Illes Balears ho hem afrontat des del principi com l'oportunitat sense precedents que suposa.

Som, de fet, l'única comunitat que ha creat un conselleria específica i ens hem dotat d'una oficina de projectes que s'ha encarregat d'elaborar un diagnòstic i un pla estratègic amb projectes transformadors, viables i executables.

Parlam de projectes que, a més, hem definit en constant diàleg amb agents socials i empresarials, amb institucions i amb tots els partits que han volgut aportar idees a través del Pacte de Reactivació, per aprofitar aquesta oportunitat històrica.

Gràcies a tots i a totes, avui els puc anunciar que aquest mateix mes aprovarem el pla estratègic per aprofitar els fons, un pla que, de moment, ja té assegurats 938,29 milions d'euros, que s'han de repartir en diferents conferències sectorials, als quals s'uneixen els 299,5 milions d'euros del programa REACT, que ens serviran per finançar la millora de les infraestructures públiques essencials, i als quals hem de sumar també partides específiques com les del tramvia o de la depuradora de Palma.

Avui els puc anunciar que en aquestes illes s'han garantit, de moment, més de 1.500 milions d'euros en inversions europees, i feim feina per defensar desenes de projectes públics i privats més, per concórrer a la resta del programa Next Generation, encara pendent de repartiment.

Ens trobam, per tant, davant el major pla d'inversions impulsat a les Illes. Rebrem més ajuda que mai i això ens obliga a estar a l'altura i transformar aquestes illes com mai.

Primer, hem de modernitzar i millorar els sectors ja existents. Començant pel turisme, que farà de l'aposta per la sostenibilitat i la circularitat les eines per aprofitar els més de 233 milions d'inversions turístiques que hem aconseguit ja.

Una acció modernitzadora que es completarà aviat amb reformes per erradicar per sempre el turisme d'excessos i de gatera, i amb l'acció legislativa per aprovar una nova llei general turística.

Ja hem començat a treballar-hi, amb l'objectiu clar d'adaptar-la als temps i les necessitats de qualitat i competitivitat actuals, i de fomentar eines que ens permetin aprofitar tots els doblers per, de veritat, avançar cap a la sostenibilitat del sector.

Això vol dir aprofitament tecnològic.

Vol dir facilitar la modernització dels destins i, sobretot, donar suport a una oferta complementària amb més dificultats per invertir en millores.

I, per descomptat, això requereix una aposta per la formació i per la creació de producte de qualitat, el que atrau un turisme familiar, gastronòmic, cultural i esportiu, un turisme respectuós amb el medi ambient, i que, a més, genera ingressos tot l'any, salaris més alts i llocs de feina més estables.

Tot això conduirà aquestes Illes a mantenir el seu lideratge turístic, però a la vegada ens ha de permetre fer-ho amb un model més sostenible i més capaç de distribuir entre tothom, i de forma més justa, els rèdits de l'activitat.

La modernització de la nostra economia passa també per l'actualització de sectors tradicionals, com el primari i com la indústria i el comerç, que també seran clau per aprofitar els fons europeus i projectar-nos cap al futur, amb nous recursos per a la seva digitalització.

La implantació tecnològica serà, per tant, fonamental en aquest procés, igual que la intel·ligència per generar nous mercats, noves formes d'arribar a clients, noves vies per aprofitar el talent de la nostra gent.

La formació serà un dels eixos clau. Tant la superior com l'FP, que de fet continua incorporant enguany 15 nous cicles, en un procés de constant adaptació a l'entorn econòmic per generar professionals amb noves competències.

Per diversificar, també hem de millorar els nostres ecosistemes d'innovació, invertint més en recerca i centres d'investigació, fomentant que les nostres empreses innovin i, a més, disposin de recursos per fer-ho, i atraient talent científic i investigadors.

Igualment, hem detectat oportunitats de vertebrar nous sectors en els quals la nostra realitat insular no és una barrera tan gran. És el cas del biotecnològic, que ja disposa d'un ecosistema propici gràcies a instal·lacions públiques de primer nivell com Son Espases, la UIB, el ParcBit i l'Institut d'Investigació Sanitària de les Illes, a les quals s'afegeixen empreses punteres dels sectors biomèdic, farmacèutic i tecnològic. Es tracta de disposar d'un autèntic pol de desenvolupament i feina d'alta qualificació.

La transformació arribarà a les quatre illes, generant districtes tecnològics i d'innovació i cultura com el del Nou Llevant de Palma, impulsant revolucions de mobilitat elèctrica a illes com Menorca o generant nous vectors de creixement digital a Eivissa i Formentera. També revolucionarà sectors com el de la creació cultural, que comptarà amb doblers europeus per fer de les illes un pol audiovisual de referència.

La nostra Mediterrània ha de ser un altre dels motors de diversificació sostenible, implantant projectes d'economia blava, en els quals, a més, col·laboram amb comunitats com la Valenciana. Parlam d'impulsar activitats relacionades amb la recerca i el coneixement marí, d'apostar per l'aqüicultura, per una indústria nàutica i per un transport marítim moderns, que innovin en sostenibilitat, per noves formes de generació d'energia aprofitant la mateixa mar.

I diversificar de forma sostenible ens du cap a la circularitat, que s'ha d'estendre a tota la societat, a tots els sectors.

Hi ha molts més eixos i projectes en el pla estratègic que estam ultimant i que seguirem enriquint amb propostes abans i després de la seva aprovació aquest mes.

De fet, aquest dijous celebrarem la cinquena reunió del grup de Fons Europeus del Pacte de Reactivació. Hi serem el Govern i els socis que el conformam, partits de l'oposició com Ciutadans i El Pi, els quatre consells, la FELIB i l'Ajuntament de Palma, els sindicats i les patronals, els col·legis professionals, la Universitat de les Illes Balears, les cambres de comerç, els cercles d'economia, el Fòrum de la Societat Civil, la Mesa del Tercer Sector, és a dir, representants i experts de tota la nostra societat que han passat mesos fent feina plegats per dissenyar l'aprofitament dels fons europeus.

Es tracta de continuar una feina intensa a la qual, una vegada més, convit a sumar-s'hi al primer partit de la oposició.

Perquè arribam al moment decisiu del repartiment dels fons europeus amb la seguretat d'haver fet els deures, plantejant projectes per assolir la diversificació sostenible que tots volem.

I això es clau, perquè el programa Next Generation imposa un horitzó temporal concret i exigent: l'any 2023 tots aquests projectes han de trobar-se en un estat avançat d'execució.

És a dir, el futur és avui.

I no espera a ningú.

El futur cap al qual aquest Govern avança té, a més, un sentit clar. Tot està encaminat a un fi últim que ens mou com a Govern, que ens hauria de moure a tots i que configura el nostre cinquè repte com a societat: reduir la desigualtat, millorar el benestar de la ciutadania, multiplicar les oportunitats per a tots i totes en condicions de justícia, permetre el desenvolupament de les persones i el progrés d'unes illes que avancen com han fet durant tota aquesta pandèmia: unides.

Hem de generar qualitat de vida per a tothom. De fer que la sostenibilitat que persegüim no només sigui ambiental sinó també social i econòmica.

I no resultarà fàcil. Malgrat tots els esforços, les nostres febleses són grans.

Tenim una societat que construeix més habitatge públic que mai, però encara així afronta un gravíssim problema d'accés a l'habitatge per a la immensa majoria dels joves i gran part dels treballadors i treballadores.

Durant aquesta pandèmia hem protegit l'ocupació com mai i hem garantit els ingressos dels treballadors, però sabem que massa gent ha vist reduïdes les seves rendes, mentre el cost de la vida ofega els comptes familiars i fa que la desigualtat, que havia començat a reduir-se abans de la pandèmia, s'hagi disparat.

Hi contribueixen elements d'injustícia inadmissibles, com la pujada de la llum, que, més enllà de les reformes estructurals necessàries, que arriben dècades tard, exigeix que actuem a les illes, des de les nostres competències, per donar aire als ciutadans i ciutadanes, començant pels més vulnerables.

Per a tot això hem de tenir respostes, i en aquestes respostes feim feina des de fa temps.

En el cas de l'habitatge, en unes illes amb un parc públic de 1.800 pisos, estrenarem en dos anys 1.118 habitatges, que aniran a lloguer social i que sempre seran públics i estaran al servei de qui els necessiti.

Però, cal fer més. Per això, vàrem aprovar una Llei d'habitatge que posa al servei de la ciutadania pisos tancats en mans de grans tenidors, grans especuladors i fons voltor, i que ens ha permès ara prendre possessió dels primers. I els puc anunciar que la meitat d'aquests pisos recuperats de l'especulació seran per a joves de menys de 35 anys.

També els puc anunciar que la futura llei de joventut, que ha enllestit la Conselleria d'Afers Socials i Esports, obligarà a reservar per als joves el 15 % dels pisos de protecció oficial de cada nova promoció.

I segueix sense ser suficient. Malgrat que treballam per tenir més habitatge públic que mai, hem de poder actuar sobre la hiperinflació que afecta els preus dels pisos, especialment en zones de major emergència habitacional. Necessitam aturar l'escalada de preus, per això, aquest Govern continuarà exigint a l'Estat que limiti els costos del lloguer o ens permeti fer-ho. Esperam que el Ministeri avanci cap a aquesta direcció. I, ja em compromet ara, aprofitarem totes les eines que ens donin per regular els preus dels lloguers. Perquè és indispensable.

Com no podem esperar més per influir en la factura de la llum, que, malgrat tots els esforços per reduir fiscalitat i compensar la pujada, segueix per sobre del que les famílies poden afrontar. Aquestes Illes i el seu Govern feim feina per implantar renovables que abarateixin la factura en els propers anys, fomentant l'autoconsum i utilitzant un ens públic, com l'Institut Balear de l'Energia, per vendre electricitat neta a preu de cost a famílies vulnerables, una política que iniciarem a petita escala a la darrera de l'any amb 6 instal·lacions, per incorporar-ne 30 més l'any vinent.

A la vegada hem d'aconseguir que el nostre model productiu doni més ingressos als treballadors i treballadores, als autònoms, als petits empresaris que sostenen el nostre teixit productiu. Aquest Govern aplaudeix mesures com la pujada del salari mínim que ultima l'Estat i, en coherència, fomentarà la negociació entre sindicats i empresaris per, una vegada superada la pandèmia, tornar a la senda que va obrir precisament aquesta comunitat amb el conveni d'hostaleria vigent: la senda de les pujades de salaris, de la redistribució del creixement econòmic, de la justícia social i el progrés compartit.

Els deia, al principi de la meua intervenció, que un dels grans èxits col·lectius d'aquesta crisi és allunyar-nos de les polítiques fracassades de l'anterior crisi, les polítiques del càstig a tothom, començant pels treballadors. Aquesta vegada no s'han usat els doblers de tots per rescatar bancs, aquesta vegada els doblers de tots, els prop de 3.500 milions d'euros públics desplegats a les Illes Balears durant aquesta pandèmia, han anat a rescatar els empresaris i les empresàries, a protegir els treballadors i les treballadores.

I això és un gran encert, però aviat, molt aviat, arribarà l'hora que aquest compromís històric de tots i totes amb el nostre teixit productiu es converteixi en un compromís dels sectors amb la qualitat de l'ocupació i amb la millora de les remuneracions.

Estic plenament convençuda que així serà, perquè tenim uns agents socials i empresarials que han sabut estar a l'altura en tot moment: varen renunciar a pujades salarials per ajudar les empreses a fer front a la pandèmia, i estic segura que ara arribaran a acords per reprendre el camí del repartiment just, de la recuperació i el creixement.

Des del Govern també impulsam aquesta acció decidida per la feina de qualitat amb un pla d'ocupació ja en marxa. Suposa la inversió de 400 milions d'euros fins al 2023 i inclou un pla de xoc de mesures urgents amb 72 milions que ja ha arribat a 30.000 persones.

A tot això, li afegirem 59 milions i mig d'euros en projectes dedicats a la formació i la inclusió social i laboral a les quatre illes, amb 12 milions específics per a la

inserció de persones vulnerables mitjançant ajudes al tercer sector i amb un programa per a facilitar l'accés a finançament de les pimes de les illes.

Perquè només amb drets i oportunitats combatrem aquesta desigualtat que ens desafia des de fa dècades amb la seva persistència. Una desigualtat que ens motiva a actuar amb contundència creixent, abordant-la des de tots els fronts.

Per això, aquesta societat s'ha dotat d'un dret de ciutadania, el de la conciliació, consensuat i garantit ahir mateix. Es tracta, en realitat, del dret al temps, del dret a viure i créixer amb els nostres, del dret a fer-ho, a més, en igualtat.

Perquè, no ens enganyem, la conciliació és un dret d'homes i dones, però en aquesta societat encara masclista són massa les vegades en què les dones carreguen sobre la seva esquena i les seves agendes la conciliació, la cura de la gent gran i els nins, la urgència per arribar on ningú més arriba.

Perquè la igualtat prosperi, perquè homes i dones es corresponsabilitzin i, sobretot, perquè aquest dret ens faci a tots i a totes més lliures i feliços, el Govern destinarà al pla de conciliació aprovat ahir 158 milions d'euros. Impulsarà 115 mesures en un compromís sense precedents amb el dret a viure de manera completa i equilibrada.

El pla neix amb l'aspiració d'iniciar un important canvi social. I per això implica tothom: empreses, institucions, agents socials i econòmics, homes, dones i infants uniran potencial per donar una resposta integral a la necessitat de conciliar.

Parlam, per tant, d'habitatge accessible, de salaris dignes, de capacitat per prosperar. Parlam d'eines per a gaudir del temps i dels nostres. Parlam de qualitat de vida per a tothom, de fer complir els drets existents i d'impulsar avenços com els que lidera aquesta comunitat, garantint la darrera llibertat: el dret a l'eutanàsia i a una mort digna.

Perquè els drets i les llibertats, la millora de la qualitat de vida, són prioritats absolutes per a aquest Govern i estic convençuda que també ho són per a la majoria de la societat, que no recularà mai en l'objectiu de perseguir oportunitats per als ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes.

Sense rendir-nos davant discursos d'odi i discriminació, davant la violència explícita de qui explota menors, de qui agredeix amb racisme, masclisme i LGBTI-fòbia o vulnerant els drets lingüístics dels ciutadans o davant la violència silent però implacable de qui discrimina per aquestes mateixes raons, genera exclusió econòmica i social, i provoca la més terrible de les esclatxes: la que relega les persones per ser com són i obliga constantment aquesta societat a

defensar allò que és obvi, que tots i totes naixem diversos però iguals en drets, i hem de progressar iguals en oportunitats.

Sabem que encara no és així. Només enguany, hem patit a les Balears tres víctimes mortals per violències masclistes i estam vivint un increment de les agressions al col·lectiu LGTBI a l'àmbit de l'Estat. La persistència d'aquesta injustícia social, d'aquesta violència a vegades explícita, a vegades silenciosa i sempre nociva, ha impulsat aquesta societat a unir-se en pactes contra la violència masclista, en favor de la integració, dels drets de totes les persones, independentment de la nostra manera de sentir i d'estimar.

Així, hem fet de l'educació el puntal de la integració, i així ampliarem en els pròxims mesos la coeducació, la formació sobre diversitat sexual i de gènere, els protocols d'atenció integral a persones intersexuals.

Com impulsam i impulsarem plans específics d'ocupació i formació que obrin les portes que normalment es tanquen a col·lectius com les persones trans, les persones amb capacitats diferents o les dones víctimes de diferents formes de violència masclista.

Són polítiques desgraciadament necessàries. Polítiques imprescindibles i compromeses. Neixen d'una sensibilitat que ha duit aquesta comunitat a ser la única de l'Estat que ha aprovat un Pla de Lluita contra el tràfic de dones. Per això, no és casualitat que liderem a tot Espanya una altra acció clau de l'IBDONA per a combatre el tràfic i l'explotació sexual, que dona cobertura a més de 2.500 dones, a les quals cal protegir i, sobretot, donar oportunitats i alternatives.

Així avançarem en cohesió social.

Així combatrem la violència.

També ho farem amb el compromís de totes i de tots. I això inclou, com no pot ser d'una altra manera, els mateixos diputats i diputades, i els partits polítics democràtics, que hem d'esforçar-nos per rebutjar, sempre i de forma unànime, els discursos d'odi i d'exclusió.

És la nostra obligació mostrar, sense cap mena d'ambigüitat, la nostra repulsa contra qui encara avui s'obstina per justificar la discriminació sexual i racial, o qui, fins i tot des de la representació política, alimenta l'odi a qui és diferent a ells, ja sigui perquè no ha nascut en el privilegi del primer món i fuig de la fam i la guerra, ja sigui perquè s'expressa, estima o viu conforme al que sent.

Són aquests discursos els que ens llastren. Els que fan que encara hi hagi qui qüestiona la igualtat entre homes i dones, després de dècades en què el feminisme avança per a implicar-nos a tots i a totes.

Són els discursos que han de ser aïllats, els dels mateixos que ens neguen fins i tot aquesta forma constructiva de memòria que ens va dur la passada legislatura a aprovar lleis, com la de memòria democràtica o la de fosses, amb les quals cercàvem reparació i dignificar els qui varen perdre la vida per la barbàrie d'una dictadura.

Discursos que, en un Estat marcat per l'oprobri d'estar entre els que tenen més fosses comunes i més desapareguts, alimenten ara la vergonya que encara hi hagi qui vulgui esborrar la memòria d'aquesta tragèdia, un record que ens blinda contra la repetició d'aquells errors terribles.

Per això, aquest Govern renovarà el seu compromís amb aquesta reparació. Hem obert 17 fosses i hem recuperar 161 cossos d'assassinats, dels quals 30 ja han estat entregats als seus familiars i poden descansar en pau. Ara iniciarem el tercer pla de fosses i crearem un banc d'ADN per reparar el drama dels infants robats durant la dictadura.

Obrir fosses per tancar ferides.

Que les cicatrius recordin aquesta societat el passat tenebrós al qual mai no hem de tornar.

Que aquesta societat oberta i integradora, d'idiomes, races i cultures, orgullosa a més de la seva història, la seva llengua pròpia i les seves arrels, continuï creixent sobre la base indeleble de la seva ètica.

Que l'esperança, la unitat, els valors d'igualtat, llibertat, justícia i solidaritat ens continuïn conduint a la societat que tots i totes volem.

Diputades, diputats, amics i amigues, estam superant una pandèmia terrible, que ens va fer mirar l'abisme de la pèrdua i ens ha mostrat totes les nostres febleses, deixant clar que estam lluny de ser la societat que volem ser.

Recordem el que hem après. Jo, com a presidenta de les Illes Balears, em comprometo a no oblidar. A deixar-hi la pell per seguir millorant tot allò que no funciona. Per aconseguir que el final d'aquesta pandèmia i aquesta recuperació forta que hem iniciat siguin només el principi d'una transformació històrica d'aquesta societat.

El millor futur és a les nostres mans. Avui ho sabem com mai. Aquesta societat ha demostrat que és capaç de tot.

Estam vençant la pandèmia amb més salut i menys morts que ningú.

Estam recuperant-nos més ràpid que ningú, gràcies a haver protegit famílies, treballadors, autònoms i empreses més que en qualsevol altra crisi.

Hem estat capaços de vacunar més d'un 70 % de la població en un temps que ha superat totes les expectatives i converteix el nostre sistema sanitari en referents mundials.

Hem estat capaços d'unir-nos més que mai per aconseguir que aquesta comunitat hagi canalitzat cap a les seves empreses més ajudes directes que cap altra.

Hem gestionat la crisi d'una forma molt diferent, que ha posat tots els recursos i totes les mans al servei del benestar comú, del nostre teixit social i econòmic.

I ara tenim davant desafiaments per als quals tenim projectes, objectius, plans i, sobretot, la capacitat de feina i superació demostrada durant els últims vint mesos.

Tenim, per tant, tot allò necessari per deixar enrere la pandèmia i avançar més que mai cap al futur que tots volem.

Cap a les illes que volem.

Unes illes que continuïn protegint els més vulnerables, demostrant que la solidaritat és sempre la millor vacuna.

Una societat que doni resposta unida a cada amenaça.

Capaç de cuidar del creixent nombre de persones grans que viuen soles.

Capaç de donar tranquil·litat a qui viu en l'angoixa i l'ansietat.

Capaç de protegir i, sobretot, de garantir felicitat i igualtat als qui avui són massa vegades discriminats i agredits per ser i estimar com volen.

Capaç de donar esperances i oportunitats a tothom.

Avançarem cap a unes illes que redueixin la desigualtat amb millors salaris, amb formació, amb un model econòmic més divers i vigorós, capaç de garantir que tot el nostre talent es desenvolupa aquí mateix i ens impulsa per la via de la creativitat, la cultura i la innovació.

Tenim la consciència col·lectiva i les eines per aconseguir que la sostenibilitat i la lluita pel planeta siguin molt més que paraules i ofereixin un futur per a les nostres filles i els nostres néts.

Ciutadans, ciutadanes, hem trobat força i esperança en el més fosc dels últims vint mesos, i ara tenim al davant, no només el futur brillant de qui s'ha superat a si mateix, sinó l'energia imbatible d'haver-ho fet entre totes i tots.

«Som hereus d'un futur que volem ben nostre», va dir el poeta Damià Huguet. Un futur que farem a la nostra mesura, a la mesura d'aquest poble treballador, creatiu, valent, culte, divers i solidari que som.

Moltes gràcies.

**PSIB
PSOE / ♥**

 psib-psoe.org

 PSIB

 @psibpsoe

 @psibpsoe

 PSIB-PSOE